

[Wittrup.]

taget en pjece vedrørende en undersøgelse af den juridiske side af sagen i forbindelse med grundlovens § 80.

Landbrugsministeren har under forhandlingerne vedrørende forslag til lov om brug af huse på landet givet meddelelse om, at der snarest vil blive nedsat en kommission, der får til opgave at undersøge og stille forslag om, på hvilket grundlag fideikomiser, stiftelser o. lign. kan inddrages under udstykning. Det er hensigten, at kommissionen samtidig skal undersøge og stille forslag om, på hvilke vilkår forpagtnings- og lejeforhold under de store godser kan udvikles og overgå til frit eje. Udvalget er enigt om, at de ca. 10 000 lejehusmænds forhold er et problem, og er glad for, at dette spørgsmål søges inddraget under kommissionens område. Under hensyn hertil har udvalget ikke færdigbehandlet dette lovforslag.

I lovforslaget om udstykning og sammenlægning af faste ejendomme er der af landbrugsministeren foreslået og af udvalget tiltrådt den ændring, at 2. pkt. i § 11 B. udgår. Det omhandler særlige administrative forhold i Sønderjylland, og ministeriet har ikke fundet nogen særbestemmelse nødvendig her.

Det er i lovforslaget om landbrugsejendomme, de mange ændringer i forhold til folketingets affattelse er foreslået.

I § 1 siges, hvad der forstås ved en landbrugsejendom, og det er jo vigtigt, at man er klar over det. Det er enhver ejendom, der er noteret som landbrugsejendom, og enhver ejendom, som ved nærværende lovs ikrafttræden har eller senere får et jordtiliggende af mindst 1 ha geometrisk mål og ansættes til en grundværdi af mindst 1 000 kr., forsåvidt ejendommen drives selvstændigt og bebos af den, der driver den. På ejendommen må der foruden beboelse også findes fornødent rum til afgrøder og redskaber m. v., og afgrøderne må indavles hertil.

I samme paragraf findes den bestemmelse at „til landbrugsejendomme henregnes dog ikke præstegårde og tjenestesteder for statens eller kommunernes tjenestemænd samt de til skovbrug hørende tjenestesteder, når deres jordtiliggende er pålagt fredskovspligt“. Her stod oprindeligt „privatskovbrug“. Det er altså nu rettet til „skovbrug“, således at det gælder både privat og statskovbrug.

I §§ 3, 4, 5, 6, 7 og 8 er der ikke foretaget nogen ændring i folketingets affattelse.

Vi kommer så til kapitel II, der handler

om erhvervelse af adkomst på landbrugsejendomme. Det er særlig dette afsnit, der har været genstand for indgående drøftelse. Stk. 1 i § 9 er uændret, men da dette stykke er særlig vigtigt for forståelsen af det efterfølgende, skal jeg lige nævne, hvad der står heri:

„Adkomst på en landbrugsejendom eller på part i en sådan må ikke erhverves af en person, såfremt den pågældende og dennes ægtefælle og mindreårige børn (adoptivbørn) samt, hvis den pågældende er mindreårig, dennes forældre (adoptivforældre) efter erhvervelsen ville være ejer eller medejer af tilsammen mere end 2 landbrugsejendomme.“

Det er nemlig det fundamentale, at ingen kan være ejer af mere end to landbrugsejendomme uden at komme i strid med lovens bestemmelser.

I stk. 2 hedder det: „Sådan adkomst må ej heller erhverves af et selskab, en forening, et legat, en stiftelse el. lign., der efter erhvervelsen ville være ejer eller medejer af mere end 2 landbrugsejendomme.“ Her foreslås „el. lign.“ ændret til: „eller lignende institution“. Man har indført denne ændring for at sikre, at der ikke dannes nye foreninger til omgåelse af loven.

Herefter kommer der en betydelig ændring, idet der tilføjes ikke mindre end to nye stykker til § 9. Der tilføjes som nyt stk. 3 til § 9:

„Ejer en person og hans i 1. stk. nævnte pårørende tilsammen mindst halvdelen af et selskabs, en forenings eller en institutions kapital, anses han for medejer af selskabet (foreningen, institutionen) tilhørende ejendomme eller parter i sådanne, og selskabet (foreningen, institutionen) anses for medejer af nævnte personer tilhørende ejendomme eller parter i sådanne. Tilsvarende gælder i tilfælde, hvor mindst halvdelen af et selskabs, en forenings eller en institutions kapital tilhører et andet selskab, en forening eller en institution.“

Som nyt stk. 4 indsættes:

„Foranstående bestemmelser og bestemmelserne i § 10, 1. stk., 2. og 3. punktum, finder ikke anvendelse, når erhververen i anledning af ejendommens erhvervelse med statens jordlovsudvalg har truffet en bindende aftale, som er godkendt af landbrugsministeriet om til anvendelse efter reglerne i loven om oprettelse og supplering af mindre landbrug (statshusmandsloven) at afstå til staten hertil egnet og velbeliggende jord, som såvel i areal som efter grundbeløb svarer til mindst